

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 30. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: onsdag den 4. maj 2016
Tidspunkt: kl. 8.00
Sted: vær. 2-133

Til stede: Mette Gjerskov (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Jan E. Jørgensen (V), Lars Aslan Rasmussen (S), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Søren Søndergaard (EL), Rasmus Nordqvist (ALT) og Holger K. Nielsen (SF).

Desuden deltog: udenrigsminister Kristian Jensen, energi-, forsynings- og klimaminister Lars Chr. Lilleholt, kultur- og kirkeminister Bertel Haarder og justitsminister Søren Pind.

Kenneth Kristensen Berth fungerede som formand under punkt 3.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3462 (udenrigsanliggender – udvikling) den 12. maj 2016

1. Revision af den europæiske konsensus om udviklingspolitik og opfølgning på 2030-dagsordenen

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3462 – bilag 3 (samlenotat side 2)
EUU alm. del (15) – bilag 128 (internt) (kommenteret dagsorden)
Rådsmøde 3462 – bilag 4 (udvalgsmødereferat, side 76, 2030-dagsordenen forelagt EUU 23/10-15)
EUU alm. del (15) – bilag 569 (henvendelse af 2/5-16 fra Globalt Fokus og 92-gruppen vedr. rådsmøde udenrigsanliggender 12/5-16)

Udenrigsministeren: På rådsmødet vil der være en indledende drøftelse af forventningerne til den forestående revision af EU's udviklingspolitiske strategi, den europæiske konsensus, som Kommissionen forventes at sætte i gang til sommer.

Den nye europæiske konsensus er et af tre centrale dokumenter, der er under forberedelse og skal bidrage til EU's opfølgning på 2030-dagsordenen. De to andre er EU's globale strategi og Kommissionens initiativ: "Næste skridt mod en bæredygtig europæisk fremtid".

Det nye dokument vil med afsæt i 2030-verdensmålene tage højde for stadig mere komplekse, globale udfordringer. Her forventes især sammenhængen mellem udvikling, skrøbelighed og sikkerhed at blive central, ligesom også migrationsdagsordenen må forventes at få en fremtrædende plads i dokumentet.

Fra dansk side vil vi kigge på en styrket sammentænkning af de kortsigtede, livreddende, humanitære indsatser og de mere strategiske og langsigtede udviklingsmæssige indsatser. Regeringen ser gerne, at EU som verdens største donor går forrest i den sammenhæng,

herunder at EU's finansiering bliver langt mere fleksibel og lettere at omdirigere i tilfælde af uforudsete kriser eller ændrede prioriteter.

Vi vil derudover i den kommende proces arbejde hårdt for, at EU's medlemslande genforpligter sig til målet om at yde 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand – herunder 0,2 pct. til de mindst udviklede lande.

Vi forventer bred opbakning fra medlemsstaterne til revisionen af den europæiske konsensus og ser frem til en åben og inkluderende proces.

Kommissionen forventes at præsentere den nye europæiske konsensus i slutningen af 2016. Dokumentet vil derefter skulle forhandles med medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og Den Fælles Udenrigstjeneste.

2. Handel og udvikling – den private sektors rolle i implementeringen af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 3462 – bilag 3 (samlentat side 4)

EUU alm. del (15) – bilag 569 (internt) (kommenteret dagsorden)

Udenrigsministeren: På rådsmødet forventes en drøftelse af den private sektors rolle i implementeringen af 2030-dagsordenen. Det forventes, at Rådet vedtager konklusioner. Formålet er at sætte fokus på vigtigheden af at mobilisere erhvervslivet og private investorer. Rådet vil i den forbindelse tage udgangspunkt i, hvordan EU siden 2012 har arbejdet med handel, vækst og beskæftigelse.

Dette fokus bakker vi fra dansk side fuldt ud op om. En systematisk EU-indsats for at fremme bæredygtighed i den private sektor og ikke mindst i globale værdikæder er af central betydning for EU's og medlemslandenes bidrag til implementeringen af 2030-dagsordenen.

3. Migration og udvikling

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

KOM (2016) 0234

Rådsmøde 3462 – bilag 3 (sammenfatning side 7)

EUU alm. del (15) – bilag 569 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 128 (udvalgsmødereferat, side 74, senest behandlet i EUU 23/10-15)

Udenrigsministeren: Rådet ventes at drøfte opfølgning på Vallettatopmødet i november 2015 med fokus på udviklingsaspekterne. Topmødet styrkede EU's dialog og partnerskab med de afrikanske lande om migrationsdagsordenen, ligesom der på mødet blev etableret en EU-migrationstrustfond, der skal yde støtte til gennemførelsen af Valletta-handlingsplanen.

Danmark har bidraget med 45 mio. kr. til fonden. Der er allerede godkendt en lang række projekter på den brede migrationsdagsorden til en samlet værdi af mere end 4,5 mia. kr. i forhold til Sahellandene og landene på Afrikas Horn. En række projekter i Nordafrika er under forberedelse.

Som et væsentligt led i opfølgningen på topmødet er der ligeledes gennemført højniveaudialoger om migration med en række afrikanske lande. Derudover forventes Kommissionen på mødet at præsentere sin nye meddelelse af den 26. april om tvungen fordrivelse og udvikling.

Rådet ventes at vedtage rådskonklusioner. I meddelelsen lægger Kommissionen op til en forbedret tilgang til at adressere kriser med tvungen fordrivelse. Målet er at skabe mere langvarige og bæredygtige løsninger særlig i krisernes nærrområder.

Regeringen ser positivt på meddelelsen, som ligger i tråd med danske prioriteter. Fra dansk side har vi længe været en stærk fortaler for mere langsigtede, helheds- og løsningsorienterede indsatser i humanitære kriser. Kommissionens meddelelse er samtidig et godt indspil til de kommende større internationale møder på området, bl.a. det humanitære verdensstopmøde den 23.-24. maj i Istanbul og højniveaumødet om større migrant- og flygtningestrømme, der finder sted i New York til september.

Formanden bakkede op om presset på de andre lande for at nå op på 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand. Hun pointerede, at de 4,5 mia. kr. i EU's trustfond var et stort beløb, men i forhold til den samlede ramme for dansk udviklingsbistand var det ikke mange penge. Hvad var forventningen for 2016? Udvalget var netop hjemvendt fra et besøg på hotspot på Sicilien og Lampedusa, og det var svært at give en tværpolitisk tilbagemelding på det. Det stod klart, at det er meget svært at begrænse flygtningestrømmen, og at det er nødvendigt med en udvikling i flygtningenes hjemlande, så de kan se en fremtid der. Det ville kræve en stor indsats og mange penge. Hun tilføjede, at udvalget skulle besøge Albanien og Kosovo i ugen efter.

Kenneth Kristensen Berth gav formanden ret i, at det var svært at drage en tværpolitisk konklusion på udvalgets rejse. Han understregede, at der både var push- og pullfaktorer forbundet med migration. Ministeren var vist klar over, at Dansk Folkeparti var optaget af, at pullfaktorerne begrænses mest muligt – bare så han ikke troede, at han på udenrigsministertermøder skulle fortælle, at Danmarks indstilling til migrationsudfordringen havde forandret sig, og at man nu bare accepterede den verserende tilstand.

Udenrigsministeren forklarede, at man havde godkendt projekter for 4,5 mia. kr. Trustfonden udgjorde en blanding af EU-fællesmidler og midler fra forskellige lande. Han ville sørge for at få tilvejebragt et notat om trustfondens opbygning. Danmark ønskede, at flest mulige lande ville bidrage direkte. Flere og flere udviklingsprojekter er strikket sådan sammen, at man generer penge fra offentlige kasser og gearer op med penge fra privatfinansiering for at få størst muligt udstrækning. Ministeren var enig i, at pushfaktorer såsom ustabilitet og mangel på arbejde og fødevarer gør, at folk føler sig skubbet ud af deres land, og at man skal stoppe migrationsstrømmen ved en sikre udvikling i landene. I årets finanslov var der afsat en pulje til tværgående migrationsprojekter, som skal bekæmpe årsagerne til migration. Planen ville blive udmøntet i løbet af 2016. Ministeren henviste til en ny udrædningsrapport, ifølge hvilken der vil være 400 millioner afrikanere mere i løbet af de kommende 5-10 år. Alle har en interesse i, at de bliver i deres lokalområder og ikke starter migrationsstrømme uanset hvortil, men det kræver, at de kan se en fremtid der.

4. Fælles programmering

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 3462 – bilag 3 (samlenotat side 9)

EUU alm. del (15) – bilag 569 (internt) (kommenteret dagsorden)

Udenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

5. Det humanitære verdenstopmøde den 23.-24. maj 2016

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

KOM (2015) 0419

Rådsmøde 3462 – bilag 3 (samlenotat side 11)

EUU alm. del (15) – bilag 569 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 128 (udvalgsmødereferat, side 72, senest behandlet i EEU 23/10-15)

Udenrigsministeren: Rådet ventes at drøfte status over forberedelsen af det humanitære verdenstopmøde. Rådet ventes desuden at vedtage rådskonklusioner om EU's og medlemsstaternes støtte til topmødet.

Det internationale humanitære system er under massivt pres på grund af stigende humanitære behov. Der er bred enighed i EU-kredsen og i det internationale samfund om behovet for nye løsninger. Topmødet er en historisk chance for at reformere og effektivisere det humanitære system.

Rådskonklusionerne ventes at bygge på 2030-dagsordenen og princippet om ikke at lade de mest udsatte tilbage. Der ventes at blive fokus på styrket konfliktforebyggelse, håndhævelse af den humanitære folkeret, en øget indsats i langvarige fordrivelseskriser, en bedre kobling mellem humanitære og udviklingsindsatser samt nye tilgange til finansiering.

EU og dets medlemsstater støtter som verdens største humanitære donor aktivt op om topmødet. Danmarks hovedspor på topmødet vil være håndteringen af flygtningekriserne og en styrket kobling af humanitære indsatser og udviklingssamarbejde. Vi deler fra dansk side opfattelsen i EU-kredsen af, at det er her, hovedopgaven ligger.

Formanden spurgte, om ministeren deltog på danske vegne.

Udenrigsministeren svarede, at han havde prioriteret at deltage i mødet, som han anså for at være en af årets vigtigste begivenheder. Det lå samtidig med udenrigsministermødet i Bruxelles, men der havde ikke været villighed til at flytte det. Danmark skulle være med til at udvikle samtækningsprincipper og se på, hvordan man kan sikre en bedre håndtering af den humanitære situation.

6. Afghanistan

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3462 – bilag 5 (supplerende samlenotat)

Udenrigsministeren: På rådsmødet forventes vedtagelse af rådskonklusioner vedrørende Afghanistan og en uformel drøftelse med deltagelse af den afghanske finansminister om forberedelsen af ministerkonferencen i Bruxelles til oktober. 2016 er et særdeles vigtigt år for Afghanistan. Landet står i en overgangsfase på vej til øget ansvar for egen sikkerhed og udvikling. NATO-topmødet i Warszawa i juli, ministerkonferencen i Bruxelles og EU-Afghanistan-højniveaumødet om migration i oktober er vigtige milepæle for det internationale partnerskab med Afghanistan.

Hovedformålet med rådskonklusionerne er at få Afghanistans samlingsregering til at levere betydelige resultater og iværksætte en række helt nødvendige reformer inden ministermødet i Bruxelles. Fra EU's side lægges især vægt på, at Afghanistan fremlægger nationale prioriteringsplaner inden for nøgleområder som levering af basale serviceydelser, kvinders rettigheder og infrastrukturudvikling.

Danmark bakker op om EU's indsats for en tidlig og klar dialog med den afghanske samlingsregering. Vi skal sikre, at der bygges ansvarligt videre på de store investeringer, vi har lavet i Afghanistan.

Lars Aslan Rasmussen ville gerne vide mere om situationen i Afghanistan, hvor regeringen var meget presset af Taleban.

Udenrigsministeren svarede, at det godt kunne gå bedre i Afghanistan. Regeringen i landet havde udvist vilje til at tage hånd om eget land og til at gå ind i fredsforhandlinger med tidligere fjender i Taleban. Men et lederskifte i Taleban var kommet på tværs, og der var interne stridigheder. I starten af 2016 skulle landet have overtaget ansvaret for egen sikkerhed, men det havde ikke været en succes i alle områder, så der var nu en international erkendelse af, at landet endnu ikke var klar til at stå på egne ben. Derfor var der stadig styrker til stede for at bakke op om regeringen, og man var klar til en langsigtet forpligtelse til uddannelse og træning af sikkerhedsstyrker. Det anså ministeren som afklaret. På topmødet i Warszawa og på EU-topmødet ville man lægge vægt på en fortsat forpligtelse til at hjælpe Afghanistan. Pakistan var – langt om længe ville nogen mene – begyndt at presse Taleban på den pakistanske side af grænsen. Det betød, at Taleban rykkede ind i Afghanistan i stedet, Talebans mere tydelige tilstedeværelse var til skade for sikkerhedssituationen i landet.

7. Eventuelt

Udenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

8. Siden sidst

Udenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3463 (udenrigsanliggender – handel) den 13. maj 2016

Udenrigsministeren forelagde punkterne på rådsmødet for udenrigsanliggender – handel den 13. maj 2016 til orientering. Han ville holde forelæggelsen kort, da de allerede havde haft mulighed for at drøfte flere af sagerne under den årlige handelspolitiske orientering 3 uger tidligere. Dagsordenspunkt 4 forelagde han til orientering på vegne af erhvervs- og vækstministeren.

1. WTO: Forhandlingssituationen efter MC10 i Nairobi og EU's prioriteter fremadrettet

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3463 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (15) – bilag 569 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 294 (udvalgsmødereferat side 379, senest behandlet i EUU 11/12-15)

EUU alm. del (2007-082) – bilag 321 (udvalgsmødereferat side 1096 FO, forhandlingsoplæg forelagt 13/6-08)

Udenrigsministeren: Der er nu gået nogle måneder siden WTO's vellykkede ministerkonference i Nairobi. Som jeg nævnte ved den handelspolitiske orientering, viste MC10, at de multilaterale institutioner kan levere resultater på trods af mange forskellige interesser og modsatrettede synpunkter.

Der er dog fortsat uklart, i hvilken retning WTO bevæger sig efter Nairobi – frem mod den næste ministerkonference ultimo 2017. Fra dansk side presser vi på for, at EU fortsat skal fremme et stærkt multilateralt handelssystem og påtage sig lederskab i WTO. Det indebærer, at EU fremmer fornyelse – både i substansen og i forhold til, hvordan man griber forhandlingerne an. Det er mit indtryk, at der i EU-kredsen er bred opbakning til den linje, og det er bl.a. det, vi skal drøfte på rådsmødet.

WTO-medlemskredsen ser dog fortsat meget forskelligt på Doharundens fortsættelse. For EU står det klart, at den altomfattende forhandlingstilgang, som Doharunden repræsenterede, ikke har vist sig leveringsdygtig. Nairobi indgyder heldigvis håb om en mere positiv dagsorden de kommende år.

Det betyder for det første, at WTO forhåbentlig bliver i stand til at forny sig. Det er vigtigt, at man multilateralt forholder sig til presserende globale handelspolitiske udfordringer som eksempelvis e-handel og den stadig tættere sammenhæng mellem handel og investeringer.

Det betyder ikke, at hele Dohadagsordenen skal skrottes. Relevante, individuelle Dohamener som f.eks. markedsforvridende subsidier – herunder landbrugsstøtte – eller tværgående handelsregler bør så vidt muligt fortsat forhandles multilateralt. Det skal EU arbejde for.

For det andet bliver det vigtigt frem mod den næste ministerkonference, MC11, at identificere de rette måder at gå til forhandlingerne på. Jeg mener, der ligger et stort potentiale i

de plurilaterale forhandlinger – altså forhandlinger, hvor et bredt udsnit af interesserede WTO-medlemmer går sammen om at forhandle om et emne.

Det har vist sig at være en tilgang, der kan skabe resultater. Et godt eksempel er udvidelsen af informationsteknologiaftalen fra sidste år eller de igangværende forhandlinger om liberalisering af handel med miljøvenlige varer, som Danmark har arbejdet aktivt for. Fra både dansk og europæisk side udforsker vi områder, hvor nye plurilaterale sektorinitiativer kunne give mening.

Endelig ser jeg det som helt afgørende, at WTO fortsat skaber resultater til gavn for de mindst udviklede lande. Handel er nu engang bærende for vækst og udvikling. Derfor skal vores multilaterale handelspolitik også understøtte og forstærke vores udviklingsindsatser.

Samlet set har multilateral handelspolitik fået ny luft de senere år efter mange års stilstand. Som det var tilfældet ved de to seneste ministerkonferencer i Bali og Nairobi, tror jeg, at WTO's medlemslande sammen kan tage mere afgrænsede, men vigtige skridt i den rigtige retning. Alt taget i betragtning tillader jeg mig derfor at være forsigtig optimist på WTO's vegne.

Kenneth Kristensen Berth anerkendte, at man i disse forhandlinger måtte anvende det forhåndenværende søms princip, selv om han syntes, Doharundens udgangspunkt var godt og ambitiøst. Han spurgte til, hvilke lande der trak i bremsen. Det ville være til gavn for Danmark og for verdensøkonomien i det hele taget, hvis det lykkedes.

Formanden bemærkede, at det ikke var særlig tit, man oplevede ordene WTO, doharunde og optimist blive brugt i samme sammenhæng.

Udenrigsministeren sagde, at optimismen skulle ses på baggrund af nogle meget lave forventninger. Man havde ikke forventet at indgå aftaler på nogen af de fire forhandlingsspor, men fik så en aftale på to et halvt af dem. Udfordringen ville fremover blive at få WTO til at erkende, at alt eller intet-metoden simpelthen ikke fungerer med den måde, WTO er bygget op på i dag. Derfor støtter man forhandlingerne om miljøvenlige varer i det plurilaterale spor, ligesom den kæmpestore it-aftale også forhandles plurilateralt, hvor alle WTO-medlemslande har mulighed for at tilslutte sig undervejs.

2. Frihandelsforhandlinger med USA (TTIP)

– *Politisk drøftelse*

KOM (2013) 0136

Rådsmøde 3463 – bilag 1 (sammenfatning side 5)

KOM (2013) 0136 – bilag 19 (kopi af ERU alm. del - svar på

spm. 11 om kommentar til materialet fra 92-gruppen/TTIP-netværkets
foretræde for udvalget den 17/9-15 om TTIP-aftalen, fra udenrigsministeren)

KOM (2013) 0136 – bilag 18 (orienterende notat vedrørende
Kommissionens nye forslag til TTIP-investeringskapitel)

KOM (2013) 0136 – bilag 3 (forhandlingsdirektiver for en
EU-USA-frihandelsaftale.)

KOM (2013) 0136 - svar på spm. 26 om beskrivelse af den fremtidige proces
ift. godkendelse af det samlede, færdige TTIP-forhandlingsresultat, fra
udenrigsministeren

EUU alm. del (15) – bilag 569 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 254 (udvalgsmødereferat side 232, senest forelagt
EUU 20/11-15)

EUU alm. del (12) – bilag 395 (udvalgsmødereferat side 1123, FO,
forhandlingsoplæg forelagt 8/5-13)

Udenrigsministeren: Der vil på rådsmødet også være en statusdrøftelse af TTIP-forhandlingerne med USA. Jeg forventer, at handelskommissæren vil redegøre for fremdriften i forhandlingerne og for de fremadrettede perspektiver.

Den 13. forhandlingsrunde er netop blevet afholdt i New York, og der har generelt været god fremgang i forhandlingerne i 2016. Der har bl.a. været fokus på offentlige indkøb og reguleringsmæssigt samarbejde, som begge er vigtige områder for EU. Herudover har EU og USA også taget hul på de indledende drøftelser om investeringsbeskyttelse og bæredygtig udvikling. EU fremsatte på begge disse områder ambitiøse tekstforslag i løbet af efteråret 2015.

Som vi tidligere har drøftet her i udvalget, er det fortsat ambitionen, at der skal indgås en politisk aftale om TTIP i år. Det er klart, at det er et meget ambitiøst mål, og at 2016 er et politisk vanskeligt år for USA. Men begge parter arbejder hårdt på at sikre fremdrift på teknisk og politisk niveau. Både EU og USA har en klar økonomisk og politisk interesse i en aftale.

Rasmus Nordqvist syntes, det lød på ministeren, som om alt gik strålende, men der var mere og mere kritik af TTIP-aftalen i Europa. Aftenen før havde den franske præsident været ude med voldsomme udmeldinger om Frankrigs holdning til forhandlingerne. Greenpeace var kommet frem med et læk fra TTIP-forhandlingerne om mandagen, hvilket affødte en alvorlig kritik. Han bad ministeren forholde sig til kritikken og ikke bare male billedet lyserødt.

Søren Søndergaard spurgte til den videre proces i frihandelsforhandlingerne. Ville Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters godkendelse foregå samtidigt, eller skulle de nationale parlamenters godkendelse afvente Europa-Parlamentets? Hvor længe efter forestiller man sig i så fald, at det skal ske? Han bad ministeren bekræfte, at både CETA og TTIP skal godkendes i Folketinget. Søren Søndergaard tvivlede dog på, at TTIP ville blive til noget, når det efter tolv runder ikke var lykkedes at få USA til at anerkende forsigtighedsprincippet.

Kenneth Kristensen Berth mente, at TTIP ville være til gavn for Danmark, men om det ville være til gavn for hele verden, var han ikke sikker på. I modsætning til Søren Søndergaard syntes han, det ville være trist, hvis man ikke nåede længere med TTIP. Man havde lige nu to præsidentkandidater i USA, der mildt sagt ikke havde udtalt sig pænt om TTIP. Dansk Folkeparti støttede frihandelsaftalen, men han var i tvivl om, hvorvidt ministerens optimisme var karakteristisk for det faktiske billede. Han ville gerne vide, hvor forhandlingerne stod.

Peter Hummelgaard Thomsen spurgte, hvad ministerens kommentarer var til de læk, der var kommet, og den kritik af aftalen, de havde medført. Socialdemokratiet gik principielt ind for en frihandelsaftale med USA, hvis ikke det forringer arbejdstagerrettigheder, miljøstandarder osv. Men noget af det, Greenpeace havde fremhævet, var, at der kan stilles spørgsmål ved miljø- og kemistandarderne og ved forsigtighedsprincippet. Der var også tegn på, at amerikanske virksomheder vil få ret til at blive inddraget i høringsprocessen ved EU-lovgivning. Det ville udvide det i forvejen meget store lobbycirkus i Bruxelles med en masse amerikanske firmaer.

Udenrigsministeren sagde, han var den fødte optimist. Det kunne måske virke for optimistisk, men det var ikke et spørgsmål om at lave kold fusionsenergi eller løse cirkelns kvadratur. Det var bare politik. Hollandere havde kritiseret aftalen, men kunne man ikke også forestille sig noget lignende i forhandlinger i Folketinget? Han beklagede, hvis han tog illusioner fra grønne folketingsmedlemmer som Holger K. Nielsen og Søren Søndergaard, men der kunne forekomme forskellige spil undervejs i forhandlingerne.

Der var mange fordele for forbrugere i USA og Europa, ved at de internationale standarder bliver fastsat i en handelsaftale som TTIP, frem for at det er TPP-aftalen mellem USA og Asien eller andre handelsaftaler, der bliver standardsættende. Der var også økonomiske fordele for to store handelsblokke med behov for økonomisk vækst. Ministeren var optimist, på trods af at det så svært ud. 2016 var et mega svært politisk år i USA. Det var lykkedes at give indtryk af, at frihandelsaftalen mellem USA og Canada har betydet tab af arbejdspladser, selv om statistikkerne viser, at det er omvendt i begge lande. I USA havde antallet af jobs længe været stigende. I Danmark har det indre marked alene skabt 500.000 job. Danmark er blevet rigere og rigere i de sidste 25 år. Han ville ikke gentage en tidligere finansministers misforståede udtalelse, men den danske formueopbygning var altså blevet større de sidste 25 år.

Om de nævnte læk fra TTIP-forhandlingerne sagde ministeren, at forhandlingerne var for-
trolige ligesom Folketingets forhandlinger. De dokumenter, der lå på bordet, blev i forhand-
lingskredsen, så man ikke viser forhandlingspartnerne, hvilke kort man har på hånden.
Danmark havde som flere andre lande oprettet et såkaldt læserum i Udenrigsministeriet,
hvor udvalgets medlemmer kunne komme over og læse forhandlingsdokumenterne. Det
havde været der siden marts, og ham bekendt havde der indtil videre ikke været nogen
politikere på besøg, kun embedsmænd fra centraladministrationen.

Ministeren understregede, at de europæiske beskyttelsesstandarder ikke bliver svækket af
TTIP. Det var den afgørende forudsætning for aftalen i de mandater, landene havde givet.
Det havde Cecilia Malmström også sagt. Både EU og USA har høje beskyttelsesstandar-
der, og det var forudsætningen for at forhandle om reguleringsmæssigt samarbejde. De
lækkede forhandlingstekster var foreløbige og stadig til drøftelse. Dele af teksterne var sat
ind af den amerikanske regering og ville ikke kunne accepteres med det mandat, EU havde
givet Cecilia Malmström at forhandle ud fra. Dele af det, EU havde sat ind, ville sikkert også
være uacceptabelt for den amerikanske regering. Et lækket dokument svarer til at se gen-
nem et nøglehul ind i et rum under ombygning. Der lå endnu ikke en færdigforhandlet aftale.
Men det lå til gengæld fast, at forsigtighedsprincippet gælder, selv om de enkelte tekster
ikke nævner det. Det er traktatfæstet EU-politik, der ikke er til forhandling. Forhandlingerne
var svære, men ikke umulige. Det afhang af politisk vilje på begge sider af Atlanten.

Holger K. Nielsen var enig i ministerens betragtninger om frihandel, men bad ham med-
give, at frihandel ikke nødvendigvis er det samme som deregulering.

Rasmus Nordqvist syntes ikke, ministeren forholdt sig til kritikken af TTIP-forhandlin-
gerne. Han var dog glad for, at der ikke kunne blive nogen frihandelsaftale uden forsigtig-
hedsprincippet.

Søren Søndergaard efterlyste en politisk tilkendegivelse. Havde ministeren funderet over
det faktum, at amerikanerne efter tolv forhandlingsrunder og et papir på 248 sider stadig
ikke havde accepteret forsigtighedsprincippet. Hvis der ingen uenighed er om det, havde
der vel ikke været noget i vejen for at skrive det ind i dokumentet. Hvad er uenighederne
og mulighederne for at overkomme dem?

Udenrigsministeren bekræftede Holger K. Nielsen i, at frihandel ikke er lig deregulering.
Det kan også være forhøjelse af standarder. Det var et spørgsmål om at lave fælles spille-
regler for virksomhederne, sænke toldbarriererne og fastlægge ensartede standarder på et
højt niveau. Det var det, der var tanken, da Europaudvalget gav mandat til TTIP-forhand-
lingerne.

Ministeren svarede Rasmus Nordqvist, at det var glimrende, at mange engagerede sig i
diskussionen. Han var ikke overrasket over, at nogle var bekymrede. Det havde der også
været historisk i form af ATTAC-bevægelsen, der levede og døde omkring årtusindskiftet,
og Occupy Wall Street-bevægelsen, der levede og døde for nylig. Sagen var, at verdens

lande havde oplevet økonomisk fremgang, faldende fattigdom og forbedrede levestandarder ved at vælge frihandel frem for protektionisme. De lande, der har åbnet sig mest for handel med andre, er som helhed blevet mere velstående, og de fattigste lande er blevet mere velstående. Det er entydigt det, historien viser. Ministeren havde ikke kunnet finde nogle eksempler på et land, der har åbnet og deltaget mere i verdensøkonomien, og som samtidig var blevet fattigere. Vietnam, som EU har en frihandelsaftale med, havde eksempelvis været ødelagt af et forfærdeligt kommunistisk styre, men havde nu integreret sig mere og mere i verdenshandelen. Der var stadig masser af udfordringer, men der er sket et kæmpe løft i landets økonomi og fattigdomsbekæmpelse. Frihandel er til gavn. Det vigtige i handelsaftalerne er, at de skal indebære et højere beskyttelsesniveau. Det havde været kendetegnende undervejs.

Ministeren gentog, at forsigtighedsprincippet var traktatfastsat og ikke kunne ændres i nogen forhandling med en tredjepart. Selv om det ikke stod i aftalen, var det hans klare opfattelse, at USA havde accepteret det som en forudsætning. Man kunne ikke tvinge USA til at have et tilsvarende forsigtighedsprincip for deres egne virksomheder, men de accepterer, at EU har det. Det var blevet udvidet fra at gælde miljøområdet til også at gælde forbrugerbeskyttelse.

På spørgsmålet om, hvorfor man ikke var kommet længere efter 12 forhandlingsrunder, svarede han, at man var kommet langt. Frihandelsaftalen mellem USA og en række asiatiske lande, TTP, havde taget syv år at få færdiggjort. TTIP-forhandlingerne havde nu været i tre år, og man havde en ambition om at blive færdig i indeværende år. I betragtning af omfanget af det regelkompleks, aftalen skulle dække over, var fremgangen meget tilfredsstillende. Ministeren var dog stadig utålmodig og bekymret for, hvad der ville ske efter præsidentvalget i oktober, og han havde også gerne set større indrømmelser fra amerikansk side. Men han troede, at begge sider havde ting, de holdt tilbage og ville lægge på bordet i de sidste afgørende forhandlingsrunder, hvilket ikke ville være en helt ukendt strategi for udvalgets medlemmer.

Rasmus Nordqvist præciserede, at kritikken ikke var en kritik af frihandel generelt. Den handlede specifikt om TTIP-aftalen og det, de forskellige læk havde vist. Aftalen kunne få nogle meget alvorlige konsekvenser for samfundet, og derfor forholdt folk sig kritisk. Det burde ministeren forholde sig til i stedet for at affeje kritikken med, at folk er imod frihandel. Folk var dybt bekymrede for konsekvenserne. Med hensyn til præsident Hollandes kritik, som ministeren kaldte taktisk, findes der jo også politiske udmeldinger, som man faktisk mener. Der var også tidligere kommet kritik fra nogle af hans ministre.

Udenrigsministeren sagde, at han havde beskæftiget sig med frihandel i de 18 år, han havde siddet i Folketinget. Der er altid organisationer, der siger, de er for frihandel, men har en grund til ikke at gå ind for den specifikke aftale. Der var reelle spørgsmål omkring TTIP, men dem havde regeringen forholdt sig til. Det var en enormt åben diskussion. Han havde deltaget i møder, høringer, konferencer, dialogfora om TTIP og diskuteret aftalen med Forbrugerrådet og en lang række enkeltpersoner. Et af kritikpunkterne var, at forsigtighedsprincippet ikke var sikret. Men det var traktatfæstet og dermed ikke til diskussion.

Der talte man forbi hinanden. Regeringen havde forsøgt at forholde sig til alle konkrete kritikpunkter, og nogle af dem havde man taget til sig, f.eks. kritikken af investeringsbeskyttelsesaftalen, som var et af de første kritikpunkter. Herefter trak Rådet og Kommissionen i arbejdstøjet og lavede en ny model, som på trods af, at den ikke lever op til alles forventninger og forhåbninger, er anerkendt som markant bedre end den tidligere. Den åbne og kritiske proces, hvor organisationer og enkeltpersoner havde spurgt, om man nu var sikker på, det ville blive de højeste standarder, havde været til gavn for forløbet og for det resultat, han gik ud fra, at man ville nå frem til. Det tidligere Europaudvalg havde lagt barren for beskyttelsesstandarder meget højt i mandatet fra 2013. Derfor troede han, man ville få en aftale, der var positiv for verdensøkonomien, forbrugerne i Europa og USA og for fremtidige frihandelsaftaler.

3. EU/Canada-frihandelsaftale (CETA)

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3463 – bilag 1 (samlenotat side 8)

EUU alm. del (15) – bilag 569 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (13) – bilag 471 (udvalgsmødereferat side 886, senest behandlet i EUU 2/5-14)

Udenrigsministeren: Det næste punkt på mødet er en kort drøftelse af status for frihandelsaftalen mellem EU og Canada – også kendt som CETA. Her forventes Kommissionen primært at redegøre for de næste skridt i processen, efter at aftalen nu næsten er klar til at blive underskrevet og anvendt på midlertidig basis. Kommissionen forventes også at redegøre for de ændringer af investeringskapitlet, som er en konsekvens af den nye model for investeringsbeskyttelse, som man har foreslået USA i forbindelse med TTIP-forhandlingerne.

Som det er blevet sagt her ved mange lejligheder, er aftalen rigtig god for Danmark og danske virksomheder, og jeg håber derfor også, at aftalen kan anvendes midlertidigt snarest muligt, forhåbentlig i slutningen af 2016 eller tidligt næste år.

Rasmus Nordqvist spurgte til den foreløbige anvendelse. Ville det ikke med så gennemgribende en aftale være på sin plads at følge demokratiets spilleregler og lade Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter godkende aftalen, inden den træder i kraft? Hvilke konsekvenser kunne det få at gå i gang med den, hvis den bliver afvist i nogle af medlemslandene eller i Europa-Parlamentet?

Rasmus Nordqvist spurgte også til investorbekskyttelseskapitlet, som var blevet ændret lidt i retning af EU's oplæg til TTIP-forhandlingerne. Det var dog ikke blevet fuldstændig implementeret i det nye forslag, så vidt han vidste. Han spurgte, hvor ændringerne var henne, og hvorfor man ikke havde kunnet gå hele vejen. Når nu kommissæren havde sagt, at TTIP-modellen var fremtidens investorbekskyttelse, var det ærgerligt, at den var ikke er med i så stor en aftale som CETA.

Søren Søndergaard spurgte til den videre proces i frihandelsforhandlingerne. Ville Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters godkendelse foregå samtidigt, eller skulle de nationale parlamenters godkendelse afvente Europa-Parlamentets? Hvor længe efter forestiller man sig i så fald, at det skal ske? Han bad ministeren bekræfte, at både CETA og TTIP skal godkendes i Folketinget.

Søren Søndergaard troede ikke, TTIP ville blive til noget, og derfor var CETA desto mere afgørende. Kunne ministeren bekræfte, at amerikanske virksomheder kan oprette skuffelselskaber i Canada uden nogen form for aktivitet og via dem opnå det samme, som man kunne opnå med TTIP?

Udenrigsministeren svarede Rasmus Nordqvist, at når en aftale skal indgås, starter man med at give et mandat på landenes vegne til den europæiske forhandler, der forhandler

aftalen. Når der bliver lavet en aftale, og den er blevet gennemgået juridisk, sætter man den i kraft, fordi den ligger inden for det mandat, der er givet. Det er vilkårene med Ukraines frihandelsaftale, og der er nu en udfordring med den hollandske godkendelse af den. For at få den gavnlige virkning af frihandelsaftalerne sætter man det midlertidigt i gang, og derefter sikrer man, at der er en godkendelsesprocedure.

Udenrigsministeren svarede Søren Søndergaard, at han klart forventede, at der ville være en godkendelsesprocedure af CETA i Danmark, ligesom de andre lande også skal godkende aftalen.

Med hensyn til investeringsbeskyttelse var det kort sagt sådan, at CETA indeholder den fulde model af det, EU har foreslået i TTIP-forhandlingerne, bortset fra en formalisering af det, man kalder domstolen. Derudover var det de samme principper og tanker, der lå bagved. Ministeren troede, at når TTIP-aftalen falder på plads, vil der også komme en tilsvarende domstolsmodel i CETA.

Den videre proces var som ved andre frihandelsaftaler: Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter skal vedtage dem. Om det skulle ske samtidig, eller om landene afventer Europa-Parlamentet, var han ikke sikker på. Han gik ud fra, at man vil gøre, som man plejer.

Ministeren afkræftede, at et amerikansk selskab kan lave et skuffeselskab i Canada uden nogen aktiviteter i landet og derefter via CETA føre investeringsbeskyttelsessag mod en europæisk regering. Det var en af nyskabelserne i CETA. Hvis en amerikansk virksomhed vælger at placere en virksomhed i Canada på grund af CETA-aftalen, viser det bare, hvilken interesse der er i at komme ind under et frihandelsregime.

Rasmus Nordqvist sagde, at forløbet med frihandelsaftalen med Ukraine og den efterfølgende folkeafstemning i Holland viste, at man ikke bare kan gå ud fra, at det hele kører. Man er nødt til at se på, hvordan afstemningen i Holland vil påvirke aftalen. Det ville være rettidig omhu af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter at godkende aftalen, inden den træder i kraft. Han opfordrede regeringen til at foreslå at få alle formaliteterne i orden, inden aftalen træder i kraft. Hvis det løber så glat igennem, som ministeren troede, det ville, var der ingen problemer i det.

Måske var formaliseringen af Domstolen ikke så lille en detalje endda. Ifølge Cecilia Malmström udgjorde den netop den store revolutionerende forskel fra tidligere tiders investorbekskyttelsesaftaler. Det undrede Rasmus Nordqvist, at man laver en aftale, der ikke lever hundrede procent op til det, man fra EU's side har kaldt fremtidens løsning på investorbekskyttelse. Havde man talt om, at det skulle træde i kraft når eller hvis, der kommer en TTIP-aftale?

Søren Søndergaard spurgte, om EU-Domstolen var taget i ed med hensyn til investorbekskyttelse og domstolen. Over for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol havde EU-Domstolen meget klart sagt, at der ikke eksisterer nogen domstol over EU-Domstolen. Ville

afgørelserne kunne ankes til EU-Domstolen, eller er man sikker på, at den bare vil acceptere det? Søren Søndergaard bad om to små papirer fra regeringen om godkendelsesforløbet – om det er en samtidig proces, eller hvad der evt. kommer først – og om, hvordan man udelukker muligheden for at amerikanske virksomheder opretter skuffeselskaber i Canada.

Udenrigsministeren svarede, at den midlertidige anvendelsesdel gjaldt den del, der var EU-kompetence, den nationale del træder først i kraft, når medlemslandene har ratificeret. Rådet skal godkende at den midlertidige ikrafttrædelse bliver anvendt, ligesom tredjelande – her Canada – skal gøre det. Og så var der en politisk aftale med Europa-Parlamentet om, at de vil godkende, at den midlertidige anvendelse træder i kraft. De nationale stater, der havde givet mandatet til forhandlingerne, skulle godkende aftalen, inden den midlertidige ikrafttrædelse bliver permanent.

På spørgsmålet om, hvorfor CETA og tvistbilæggesystemet var blevet mindre omfattende, end hvad man har foreslået i TTIP-forhandlingerne, svarede ministeren, at han ikke havde siddet med i forhandlingerne, men han kunne se, at i forhold til den oprindelige aftale med Canada, havde det bevæget sig meget i retning af det, EU havde præsenteret i forbindelse med TTIP. Selv om man ikke havde fået alle ønsker opfyldt, var det nuværende klart at foretrække frem for ingenting.

Formanden spurgte til de to papirer, Søren Søndergaard efterlyste om godkendelsesforløbet og om amerikanske skuffeselskaber.

Udenrigsministeren bekræftede, at der ville blive udfærdiget to notater.

Formanden opsummerede, at ministeren havde givet tilsagn om notater om godkendelsesforløbet for CETA og om amerikanske skuffeselskaber i Canada.

4. Handelsrelaterede aspekter af Kommissionens meddelelse: ”Stål – bevaring af holdbare jobs og vækst i Europa”

– *Politisk drøftelse*

KOM (2016) 0155

Rådsmøde 3463 – bilag 2 (samlenotat)

EUU alm. del (15) – bilag 569 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 543 (fortroligt) (fortroligt notat om komitésag om forudgående registrering af import af visse produkter af jern og stål)

Punktet blev forelagt på vegne af erhvervs- og vækstministeren.

Udenrigsministeren: Sagen er en udløber af de mange drøftelser af situationen i den europæiske stålsektor, som er pågået siden efteråret, herunder på et ekstraordinært konkurrenceevnerådsmøde den 9. november 2015. Erhvervs- og vækstministeren forelagde dengang rådsmødedagsordenen for Europaudvalget.

På handelsministerrådsmødet skal vi denne gang drøfte de handelsrelaterede aspekter af Kommissionens nylige meddelelse om bevaring af holdbare jobs og vækst i den europæiske stålsektor. Der skal ikke træffes konkrete beslutninger på mødet.

Jeg forventer, at Kommissionen og en række medlemslande vil bruge krisen i stålindustrien til at lægge pres på de handelsliberale medlemslande for at få dem til at acceptere de – i regeringens optik – vidtgående stramninger, der lægges op til. Desuden forventer jeg, at drøftelserne især vil omhandle udfordringerne i det handelspolitiske forhold til Kina, herunder den kinesiske overskudskapacitet af stål.

Den europæiske stålsektor er udsat for et stort og akut pres som følge af et fald i den globale efterspørgsel på stål, kombineret med en stigning i den globale produktionskapacitet, især i Kina. I den situation er der behov for en tilpasning af produktionskapaciteten. Kommissionen og en række medlemsstater benytter imidlertid lejligheden til at forsøge at introducere en række protektionistiske tiltag som f.eks. øget brug af antidumpingtold på import af stål. Kommissionen påpeger selv, at EU allerede har indført antidumpingtold på 37 stålprodukter, og at flere sager er på vej. I tillæg til det ønsker Kommissionen at ændre EU's antidumpingregler således, at tolden kan indføres hurtigere og med brug af markant højere todsatser.

Stålindustrien i Europa skal selvsagt have en reel beskyttelse mod unfair handelspraksis fra andre lande. Men i regeringens optik må det ikke udvikle sig til en overbeskyttelse på bekostning af de mange danske og europæiske virksomheder, der er afhængige af at kunne importere billige stålvarer til videreforarbejdning – eksempelvis til vindmøller, motorer eller biler. I sidste ende er det de europæiske virksomheder, der befinder sig i senere led af værdikæden, der må betale prisen for den høje beskyttelse af eksempelvis stålsektoren i Europa.

Det er i øvrigt mit klare indtryk, at regeringens holdning bakkes bredt op af det danske erhvervsliv.

5. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

**Punkt 3. Rådsmøde nr. 3469 (transport, telekommunikation og energi - teledelen)
den 26. maj 2016**

Energi, -forsynings- og klimaministeren sagde, at der var to sager på dagsordenen for rådsmødet for telekommunikation den 26. maj: forslaget om UHF-frekvensbåndet, som han ville forelægge til forhandlingsoplæg, og den kommende revision af EU's centrale regelsæt på teleområdet, som var til orientering. Ministeren henviste til det fremsendte samlenotat.

**1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om
anvendelsen af 470-790 MHz-frekvensbåndet i EU**

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0043

Rådsmøde 3469 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (15) – bilag 569 (internt) (kommenteret dagsorden)

Energi,-forsynings- og klimaministeren: Den første sag handler om frekvensområdet. Det er forventningen, at Rådet på rådsmødet vil vedtage en generel indstilling om Kommissionens forslag om anvendelsen af 470-790 MHz-frekvensbåndet i EU – det såkaldte UHF-frekvensbånd.

Frekvenser kender ingen grænser. Der kan derfor være behov for at koordinere brugen af frekvenser på EU-plan – både for at undgå forstyrrelser, men også for at håndtere den stigende efterspørgsel efter mobilt bredbånd af høj kvalitet.

UHF-båndet anvendes i dag til jordbaseret digitalt tv og til trådløse mikrofoner. Kommissionen ønsker imidlertid med sit forslag at dele UHF-båndet op i en øvre del og en nedre del. Formålet hermed er todelt. For det første vil det sikre, at flere frekvenser frigives til mobilt bredbånd. Hermed skabes gode rammer for udviklingen af mobilt bredbånd, og vejen for 5G kan banes. For det andet vil det sikre, at der stadig er frekvenser til rådighed til fortsat brug af antenne-tv.

For så vidt angår den øvre del af UHF-frekvensbåndet, lægges der i forslaget op til en harmonisering af anvendelsen af frekvenserne. Dette er vigtigt i relation til at tilvejebringe de fornødne ekstra frekvenser til mobilt bredbånd i EU. Det er godt i forhold til at sikre en bedre dækning og for at håndtere den store efterspørgsel efter mobildata.

Med forslaget fastsættes der tidsfrister for, hvornår medlemsstaterne skal have omlagt den øvre del af frekvensbåndet til mobilt bredbånd.

Danmark har allerede truffet beslutning om at anvende den øvre del af UHF-båndet til mobilt bredbånd fra april 2020. Forslaget vil derfor understøtte den danske beslutning – og samtidig være med til at sikre en harmoniseret tilgang til frekvensbåndet på EU-niveau.

Regeringen arbejder derfor for, at den øvre del af UHF-båndet kan anvendes til mobilt bredbånd efter udgangen af juni 2020 – netop med henblik på at sikre en ensartet tilgang i EU allerede fra dette tidspunkt.

Forslaget tilskynder desuden medlemsstaterne til at bruge den øvre del af frekvensbåndet til at sikre en høj kvalitet i mobildækningen, når der udstedes tilladelser til mobilsekskaberne.

Det er dog fortsat op til medlemsstaterne, om de vil fastsætte dækningskrav, og i givet fald hvilke dækningskrav de vil benytte. Vi beslutter med andre ord selv, hvordan disse frekvenser bedst muligt kan bidrage til at skabe endnu bedre bredbåndsdækning i Danmark.

Regeringen er derfor også tilfreds med denne del af forslaget. Og regeringen vil i de videre forhandlinger lægge vægt på, at forslaget ikke begrænser medlemsstaternes mulighed for i kommende frekvensauktioner at fastsætte egne dækningskrav i de tilladelser, der gives i forhold til anvendelsen af den øvre del af frekvensbåndet.

For så vidt angår det andet formål, fastlægger forslaget de overordnede rammer for den fremtidige anvendelse af den nedre del af UHF-frekvensbåndet - det vil sige 470-694 MHz. Denne del skal som udgangspunkt anvendes til antenne-tv.

Regeringen lægger vægt på, at det også fremover vil være muligt at anvende denne del af UHF-båndet til antenne-tv. Det vil være med til at sikre, at der ikke skabes usikkerhed omkring de frekvenser, der skal anvendes til antenne-tv i tiden efter 2020. Det er vigtigt for såvel de seere, som er afhængige af antenne-tv, som udbydere af antenne-tv.

Når det er sagt, er det også hensigtsmæssigt at sikre en vis fleksibilitet i det tilfælde, at der ikke er en efterspørgsel på at bruge frekvenserne til antenne-tv. Hvis efterspørgslen ikke er til stede, skal vi derfor kunne vælge at anvende de relevante frekvenser til mobilt bredbånd, når der er behov for det.

Søren Søndergaard spurgte, hvordan det skulle forstås, at der var tale om andre elektroniske kommunikationstjenester end broadcast, som der stod i samlenotatet. Det var afgørende for Enhedslistens stillingtagen til forhandlingsoplægget, at ministeren kunne garantere, at det ikke var indeholdt i mandatet, at der skulle åbnes op for mere symmetri. Man må fastholde den asymmetri, som nogle af de store selskaber gerne vil af med. Den havde været begrundet med, at tidligere monopoler var blevet overtaget af store selskaber, og det gav forpligtelser til f.eks. TDC.

Energi- forsynings- og klimaministeren sagde, at det ikke ville blive rørt ved TDC's forpligtelser, og at han ikke forventede nogle ændringer. Søren Søndergaard ville få et skriftligt svar på sit spørgsmål om andre elektroniske kommunikationstjenester.

Søren Søndergaard takkede for tilsagnet om det skriftlige svar. Når det kom til forhandlingsoplægget, fandt han det til gengæld ikke tilfredsstillende, at ministeren bare sagde, at

han ikke forventede nogle ændringer. Han ville høre ministeren sige, at han lægger afgørende vægt på, at der under ingen omstændigheder kommer til at gå ud over asymmetrien. Der var behov for klare linjer.

Energi- forsynings- og klimaministeren sagde, at asymmetri/symmetri ikke var en del af det, han skulle have mandat til. Han foreslog, at ministeriet sendte et uddybende svar.

Søren Søndergaard bad ministeren bekræfte, at det betød, at hvis spørgsmålet om symmetri blev bragt ind i forhandlingerne, ville det føre til, at ministeren skulle søge et nyt mandat i udvalget.

Energi- forsynings- og klimaministeren bekræftede, at det spørgsmål ikke lå inden for mandatet. Kom det op, ville han vende tilbage til EUU.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen havde ytret sig imod det.

2. Revision af det centrale EU-regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og –tjenester

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3469 – bilag 1 (samlentat side 9)

EUU alm. del (15) – bilag 569 (internt) (kommenteret dagsorden)

Energi,-forsynings- og klimaministeren: Sagen er sat på dagsordenen for rådsmødet til politisk drøftelse.

Jeg forelagde denne sag skriftligt og til orientering forud for telerådsmødet i december sidste år. Der er ikke meget nyt at berette. Vi afventer stadig Kommissionens forslag, som forventes at blive fremsat inden udgangen af i år. I mellemtiden har vi løbende haft drøftelser med Kommissionen om sagen.

Regeringen finder fortsat, at målet for telereguleringen bør være at understøtte udrulning af højhastighedsbredbånd i hele Europa samt at fremme lave priser og innovative tjenester til forbrugerne og virksomhederne. Effektiv konkurrence og stabile og forudsigelige rammevilkår for telebranchen er væsentlige forudsætninger for at nå dette mål.

Jeg vil vende tilbage til sagen, når Kommissionens forslag foreligger.

3. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

4. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO Punkt 4. Forslag til afgørelse om indførelse af en mekanisme for udveksling af oplysninger vedrørende mellemstatslige aftaler og ikkebindende instrumenter mellem medlemsstaterne og tredjelande på energiområdet

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0053

KOM (2016) 0053 – bilag 2 (samlenotat)

Energi-, forsynings- og klimaministeren: Jeg vil i dag forelægge en sag for udvalget til forhandlingsoplæg. Det drejer sig om Kommissionens forslag til en revideret afgørelse om mellemstatslige aftaler med tredjelande på energiområdet, også kaldet IGA-afgørelsen. Det hollandske formandskab lægger op til, at der skal vedtages en generel indstilling om forslaget på energirådsmødet den 6. juni 2016.

Forhandlingerne i denne sag blev først påbegyndt i februar, men er gået hurtigere end forventet. Det er grunden til, at jeg i dag forelægger sagen tidligere end normalt – og tidligere end de øvrige sager på energirådets dagsordenen. Jeg kan i øvrigt henvise til det fremsendte samlenotat. Kommissionen fremlagde forslaget til en revision af den eksisterende IGA-afgørelse den 16. februar 2016 som led i den såkaldte vinterpakke. Mellemstatslige aftaler på energiområdet anvendes ofte som den politiske og juridiske ramme for indgåelse af mere detaljerede, kommercielle kontrakter om f.eks. leverancer af gas eller infrastrukturprojekter.

Revisionen af IGA-afgørelsen har to primære målsætninger. For det første skal den sikre, at de mellemstatslige aftaler er forenelige med EU-reglerne, hvilket er centralt for et vel fungerende indre energimarked og en høj forsyningsikkerhed i EU. For det andet skal gennemsigtigheden af de mellemstatslige aftaler styrkes for at øge omkostningseffektiviteten ved EU's energiforsyning og solidariteten mellem medlemslandene.

IGA-afgørelsen skal i høj grad ses som et forsøg på at styrke medlemslandenes forhandlingsposition over for tredjelande. Behovet herfor kan bl.a. ses i forhold til brugen af såkaldte destinationsbestemmelser, som forbyder en gaskøber at videresælge ikke-udnyttede overskydende gasmængder til andre. Det er i klar modstrid med EU's indre markedsregler. Kommissionen vurderer, at den nuværende IGA-afgørelse ikke har styrket efterlevelsen af EU-reglerne, når det gælder medlemslandenes mellemstatslige aftaler med tredjelande. Kommissionens opgørelse viser, at omkring en tredjedel af de mellemstatslige aftaler, der er anmeldt efter indgåelse, indeholder bestemmelser, der er uforenelige med EU-reglerne. Til dato er ingen af disse aftaler dog blevet ændret.

Derfor har Kommissionen nu foreslået en revision af IGA-afgørelsen. Det vigtigste nye element heri er indførelse af en obligatorisk forudgående kontrol af medlemsstaternes mellemstatslige aftaler med tredjelande. Det indebærer, at EU's medlemslande – forud for indgåelse af aftaler med tredjelande – skal fremsende udkast til aftale til Kommissionen, med henblik på at Kommissionen kan foretage en forudgående vurdering af aftaleudkastets forenelighed med EU-regler. Kommissionens vurdering er alene af rådgivende karakter, og

ændrer dermed ikke på medlemsstaternes muligheder for at indgå mellemstatslige aftaler. Kommercielle aftaler er ikke omfattet af forslaget.

Regeringen støtter Kommissionens forslag, idet den lægger vægt på, at der etableres en mekanisme med forudgående kontrol af Kommissionen, som kan sikre en højere grad af overholdelse af EU-regler i mellemstatslige aftaler med tredjelande på energiområdet.

Regeringen lægger dog også vægt på, at IGA-afgørelsen ikke bør have væsentlige administrative eller økonomiske omkostninger, ligesom den bør afspejle en balance mellem på den ene side overholdelse af EU-regler og transparens og på den anden side medlemslandenes manøvrerum og beskyttelse af fortrolige oplysninger.

Jeg kan desuden tilføje, at Danmark ikke på nuværende tidspunkt har nogen mellemstatslige aftaler eller ikkebindende instrumenter på energiområdet. Skulle Danmark indlede forhandlinger om sådanne, anser regeringen det for hensigtsmæssigt at inddrage Kommissionen tidligt i processen med henblik på at sikre overholdelse af EU-regler.

Formanden sagde, at Liberal Alliance på forhånd havde oplyst, at de ikke kunne støtte forhandlingsoplægget.

Kenneth Kristensen Berth syntes, det var en mystisk sag. Kommissionen blander sig i noget, der er medlemslandenes egen kompetence, og derfor kunne Dansk Folkeparti ikke støtte forhandlingsoplægget.

Søren Søndergaard var blevet lidt mystificeret af ministerens forelæggelse. Der var nogle positive elementer som f.eks. åbenhed. Men det var negativt, at Kommissionen kunne blande sig i enkeltstats mellemstatslige aftaler. Kommissionen er ikke en domstol. Ifølge ministeren havde det ingen afgørende betydning, at Kommissionen skulle se en mellemstatslig aftale på forhånd. Men var der tale om en forhåndsgodkendelse eller en forhåndsorientering? Fred være med det, hvis det var en forhåndsorientering, men en forhåndsgodkendelse var en anden sag.

Jan E. Jørgensen spurgte til proceduren i udvalget – bliver det betragtet som en støtte til forhandlingsoplægget, hvis et parti er fraværende?

Formanden bekræftede, at hvis et parti ikke ytrer sig imod et forhandlingsoplæg, bliver det betragtet som en støtte. Derfor skal man give besked på forhånd, hvis man er imod et forhandlingsoplæg og ikke kan være til mødet.

Jan E. Jørgensen sagde, at Det Konservative Folkeparti og Venstre var for forhandlingsoplægget.

Formanden sagde, at Det Konservative Folkeparti allerede havde givet besked.

Holger K. Nielsen fandt sagen mærkværdig. Handlede det om storpolitik? Energi er jo udenrigs- og sikkerhedspolitik – var man bange for, at nogen laver aftaler, der er imod den generelle udenrigspolitiske linje med f.eks. Rusland?

Rasmus Nordqvist spurgte, hvilke to lejre der var tale om. Hvem støtter det, hvem støtter det ikke og hvorfor? Hvor stod Europa-Parlamentet? Forslaget var ganske fornuftigt, men også nyt, og derfor ville han gerne kende positionerne.

Energiministeren svarede Søren Søndergaard, at det først og fremmest handlede om åbenhed om de aftaler, der eventuelt kunne være. Kommissionen vurderede ikke, det ville have en bindende effekt, da der alene var tale om rådgivning. Men det var klart, at hvis man underskriver en aftale, der er i strid med gældende EU-regler, risikerer man, at Kommissionen efterfølgende anlægger en traktatkrænkelssag. Sådan er det allerede.

Ministeren svarede Holger K. Nielsen, at det også handlede om udenrigspolitik. Forslaget var en konsekvens af, at nogle har lavet aftaler med Rusland, og derfor var der opstået en diskussion om, hvilke konsekvenser det kan have. EU har en fælles stærk energipolitik og en lang række aftaler, man skal leve op til. Her har man ikke bare fælles mål, man er også i gang med at koordinere energipolitikken. Senest er man gået i gang med at etablere et samarbejde om el mellem landene, hvor man hjælper hinanden i kritiske situationer med overførsel af energi og med at sikre et frit indre marked for el. Derfor er det oplagt, at der er nogle spilleregler.

Ministeren svarede Rasmus Nordqvist, at han ikke måtte oplyse, hvilke lande der befandt sig i hvilken lejr.

Formanden gentog spørgsmålet om, hvorvidt der var tale om en forhåndsgodkendelse eller forhåndsorientering.

Energiministeren svarede, at det var en forhåndsvurdering.

Søren Søndergaard sagde, at Enhedslisten ikke kunne støtte forhandlingsoplægget.

Peter Hummelgaard Thomsen sagde, at Socialdemokratiet støttede forhandlingsoplægget.

Holger K. Nielsen sagde, at Socialistisk Folkeparti støttede forhandlingsoplægget.

Rasmus Nordqvist sagde, at Alternativet også støttede forhandlingsoplægget, men at det var vigtigt på et punkt som dette at forstå de forskellige landes positioner for at få en bedre forståelse for forhandlingerne. Han foreslog, at mødet blev lukket, så ministeren bedre kunne give de oplysninger.

Formanden spurgte, om ministeren kunne svare på Rasmus Nordqvists spørgsmål, hvis mødet blev lukket.

Energiministeren svarede, at det kunne han. Men der var måske andre sager, hvor det var mere oplagt.

Rasmus Nordqvist syntes, det var vigtigt at få en fornemmelse af landenes positioner, fordi energipolitikken også handlede om udenrigspolitik. Det var et afgørende punkt for EU-samarbejdet og ikke bare en lille sag.

Mødet blev lukket.

Mødet blev åbnet.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

FO Punkt 5. Forslag om sikring af grænseoverskridende mobile onlineindholds-tjenester i det indre marked

KOM (2015) 0627

KOM (2015) 0627 – bilag 6 (samlenotat)

KOM (2015) 0627 – bilag 7 (henvendelse af 2/5-16 fra Forbrugerrådet Tænk)

KOM (2015) 0627 – bilag 5 (politisk udtalelse fra EUU og KUU til Kommissionen)

EUU alm. del (15) – bilag 322 (kopi af KUU alm. del - svar på spm. 80 om markedet selv kan løse problemet med brug af onlinetjenester, fra kulturministeren)

EUU alm. del (15) – bilag 321 (kopi af KUU alm. del - svar på spm. 79 om, hvilke konsekvenser forslaget om brug af onlineindholdstjenester har for finansieringen af dansk film, fra kulturministeren)

KOM (2015) 0626 – bilag 2 (kopi af KUU alm. del - bilag 68: regeringens positionspapir om det digitale indre marked i EU)

KOM (2015) 0627 – bilag 2 (faktaark om brug af online tjenester på tværs af grænser)

EU-note (15) – E 24 (note af 13/1-16 om brug af onlineindholdstjenester på tværs af grænser)

EU-note (15) – E 5 (note af 4/11-15 om reform af ophavsretten)

EUU alm. del (15) – bilag 569 (internt) (kommenteret dagsorden)

Kulturministeren: Jeg har et punkt til forhandlingsoplæg om forordningsforslaget om sikring af portabilitet, altså om man kan medbringe såkaldte mobile onlinetjenester. Sagen er på dagsordenen på konkurrenceevnerådsmødet den 26. maj, men det er endnu uvist, om formandskabet vil søge en generel indstilling eller komme med en såkaldt fremskridtsrapport.

Forslaget giver mulighed for, at forbrugere kan tage deres film-, bog- eller musiktjenester med sig, når de rejser udenlands, men det vedrører kun midlertidige ophold i udlandet. Det kan f.eks. være ferier eller forretningsrejser. En børnefamilie, der kører til Sydfrankrig i sommerferien, vil således i henhold til forslaget kunne vise film på bagsædet af bilen, uden at risikere at skærmen går i sort, når de passerer Flensborg.

Indholdsudbyderne får samtidig lettere ved at tilbyde portabilitet over grænserne, da der kun skal indhentes rettigheder i ét land – nemlig der, hvor forbrugeren bor. Tænk på, hvis man skulle indhente rettigheder i alle de lande, man kommer forbi. Det betyder f.eks., at TV 2 ikke skal ud og indhente rettigheder i alle 28 medlemslande, men kan nøjes med at få samtykke til at vise sine programmer i Danmark, så danskere, der tager på ferie eller på forretningsrejse, kan blive ved med at se det, de har betalt for.

Forslaget berører også rettighedshaverne – altså ikke brugere, men dem der leverer det, som brugerne gerne vil kunne tage med sig og se. Disse rettighedshavere må selvfølgelig tåle en vis indskrænkning i deres aftalefrihed, men da forslaget kun gælder midlertidige ophold i udlandet, er skaden til at overse. Rettighedshaverne sikres mod misbrug ved, at indholdsudbyderne skal tjekke, at deres abonnenter rent faktisk bor i Danmark. Udbydere kan altså ikke sælge til alle mulige, der ikke bor i Danmark. Rettighedshaverne kan endvidere indgå aftaler med indholdsudbyderne om, hvordan dette tjek skal ske – altså, hvordan

man tjekker om folk, der har betalt for en tjeneste, bor i Danmark. På den måde sikres det, at forslaget ikke går længere end til at løse den aktuelle problemstilling om at sikre danske forbrugere mulighed for at få adgang til deres danske tjenester under midlertidige ophold i andre lande.

Forslaget forhindrer ikke rettighedshaverne i at varetage deres interesser, når de genforhandler kontrakter med indholdsudbydere. De står dem frit for at sige, når kontrakten skal genforhandles, at brugerne skal betale for det ekstra gode, de får.

Det mandat, som jeg vil forelægge, er baseret på principperne i regeringens positionspapir på ophavsretsområdet, der blev udarbejdet allerede i november 2015. Det er også i tråd med den vedtagelsestekst om EU's planer for det digitale indre marked på ophavsretsområdet, som et enigt Folketing tiltrådte i marts i år. Jeg tror, det var en forespørgsel, der endte i en vedtagelse – vist nok enstemmig. Forhandlingsoplægget er som følger:

- Regeringen vil for det første arbejde for at sikre, at forbrugere i EU kan tage lovligt indkøbte onlinetjenester med sig, når de tager midlertidigt ophold i en anden medlemsstat.
- Regeringen vil for det andet arbejde for, at en sådan løsning er balanceret i forhold til rettighedshavernes, tjenesteudbydernes og forbrugernes interesser.
- For det tredje vil regeringen arbejde for, at der er et tilstrækkeligt manøvrerum for de involverede parter til at aftale sig frem til velfungerende og grænseoverskridende løsninger inden for rammerne af det foreliggende forordningsforslag.
- For det fjerde vil regeringen arbejde for, at forslaget afgrænses til at gælde midlertidige ophold i andre medlemsstater, som jeg har understreget.
- For det femte vil regeringen arbejde for, at der indføres passende krav til indholdsudbydernes verifikation af deres abonnenter. De skal ikke være unødigt byrdefulde, og at der skal gives et vist manøvrerum for rettighedshaverne og indholdsudbydere til at indgå aftaler om denne verifikation.
- Regeringen vil for det sjette arbejde for, at rettighedshavere og indholdsudbydere får rimelig tid til at indrette sig på reglerne i forslaget.

Det er udkastet til mandat, som jeg beder udvalget om at tiltræde. Mandatet lægger f.eks. op til, at der ikke gribes urimeligt ind i parternes aftalefrihed. Mandatet lægger også op til, forslaget ikke i praksis går videre end det formål, jeg har nævnt, nemlig at sikre forbrugernes grænseoverskridende adgang ved midlertidige ophold i udlandet. Det er vigtigt at sige, for jeg tror, at alle partier i Folketinget står meget fast på licensmodellen, der er afgørende for produktionen af nye film. Det er vigtigt, at det er midlertidigt brug af tjenester. Det kan

bl.a. ske ved en tilstrækkelig afgrænsning af begreberne bopælsmedlemsstat og midlertidigt ophold. Det kan også ske ved at sikre, at der stilles passende krav til, at indholdsudbyderne har styr på, hvem deres abonnenter er.

Mandatet tager også hensyn til, at forordningsforslaget griber ind i eksisterende kontrakter, og at der kan være behov for genforhandling af disse kontrakter og udvikling af it-verifikationssystemer. Disse forhold bør tages i betragtning, når det skal fastlægges, hvor længe der skal gå, fra forordningsforslaget er vedtaget, til det træder i kraft.

Formanden påpegede, at sagen havde været udvalgt til nærhedstjek. Kulturudvalget havde lavet en politisk udtalelse, som Europaudvalget havde godkendt den 5. april, og den var sendt til Kommissionen. Hun citerede: "Kulturudvalget og Europaudvalget støtter intentionen i forslaget om at gøre det muligt for borgere at bruge deres lovlige, indkøbte online-indholdstjenester, når de opholder sig i et andet medlemsland. Udvalgene lægger vægt på at finde afbalancerede løsninger på problemet ved brug af indkøbte onlinetjenester under midlertidige ophold i andre lande. Udvalgene finder, at der inden for lovforslagets rammer vil være tilstrækkelig fleksibilitet til, at rettighedshavere, forbrugere og tjenesteudbydere kan aftale sig frem til grænseoverskridende løsninger. Endelig finder udvalgene, at visse aspekter af forslaget skal tydeliggøres." Var det mandat, ministeren bad om, i overensstemmelse med udvalgenes holdning?

Kulturministeren bekræftede dette. Udvalgenes begrundede udtalelse havde jo udgjort en drejebog, ligesom det var tilfældet med folketingsudtalelsen fra marts.

Formanden konkluderede, at der var overensstemmelse mellem regeringens positionspapir og udtalelsen fra Europaudvalget og Kulturudvalget.

Søren Søndergaard mente at have hørt ministeren bruge vendingen "lægge afgørende vægt på". Ville det sige, at man ikke kunne forestille sig et resultat, der ikke til fulde levede op til den danske holdning i sagen?

Rasmus Nordqvist sagde, at man burde præcisere, hvordan man definerer et midlertidigt ophold. Man burde også tage implementeringstiden op. Havde regeringen en idé om, hvad de andre lande mener er en fornuftig implementeringstid, hvis forslaget gennemføres?

Kulturministeren uddybede, at han havde forelagt de rammer, man ville forhandle inden for. Man måtte overveje, om der var brug for mere elastik, end man fra dansk side kunne ønske sig – f.eks. i forhold til de forhold, Rasmus Nordqvist havde nævnt – når man tog fat i alle de andre elementer. Ministeren mente, at vendingen "lægge afgørende vægt på" var blevet brugt i folketingsvedtagelsen om licensmodellen af hensyn til danske film. Men det virkede ikke klogt at være ufleksibel og sige, at man ville lægge afgørende vægt på en gennemførelse af alle de danske synspunkter. Rettighedshaverne var også klar over, at der skulle være fleksibilitet. De var ikke vilde med forslaget, men det var ministerens fornemmelse, at de kunne leve med det.

Formanden takkede for ministerens svar om, at det var licensdelen, der var lagt afgørende vægt på. Hun konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

FO Punkt 6. Forslag til revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kontrol med erhvervelse og besiddelse af skydevåben (våbendirektivet)

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2015) 0750

KOM (2015) 0750 – bilag 5 (samlenotat)

KOM (2015) 0750 – spørgsmål 1 (spm. om opfølgning på ministerens forelæggelse i EUU 4/3-16)

KOM (2015) 0750 – bilag 3 (kopi af REU alm. del - svar på spm. 140 om redegørelse for regeringens holdning til Kommissionens forslag til ændring af våbendirektiv)

KOM (2015) 0750 – bilag 1 (henvendelse af 3/12-15 fra Danmarks Jægerforbund om revision af våbendirektivet)

EUU alm. del (15) – bilag 569 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 487 (udvalgsmødereferat, side 636, senest behandlet i EUU 4/3-16)

Justitsministeren: I dag har jeg kun en enkelt sag at forelægge. Det er forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben (våbendirektivet). Det er en tidlig forelæggelse af sagen til forhandlingsoplæg.

Kommissionen fremsatte i november sidste år forslaget, som ikke er omfattet af retsforbeholdet. Det overordnede formål med forslaget er at højne sikkerheden omkring skydevåben i EU.

Kommissionens oprindelige forslag rejste en række tvivls- og afgrænsningsspørgsmål. Regeringens opfattelse har været, at Kommissionens oprindelige forslag ikke skabte den rette balance mellem indsatsen mod terror og organiseret kriminalitet og hensynet til jægeres og sportsskytters mulighed for at udøve deres fritidsaktiviteter. En række medlemsstater delte denne opfattelse af Kommissionens oprindelige forslag. Forslaget er derfor i forhandlingerne i rådsregi ændret på en række væsentlige punkter. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at forslaget i sin nuværende udformning efter regeringens opfattelse helt overordnet er blevet bedre end det oprindelige forslag, som Kommissionen fremsatte tilbage i november. Jeg kan i den forbindelse henvise til det fremsendte samlenotat, hvor der er redegjort nærmere for forslaget.

Det er formandskabets hensigt at opnå enighed om en generel indstilling om forslaget på rådsmødet for retlige og indre anliggender den 9.-10. juni 2016. Dette anser jeg for at være en realistisk målsætning. Jeg forelægger derfor sagen i dag med henblik på forhandlingsoplæg.

FO Det leder mig frem til at redegøre for den linje regeringen lægger op til skal følges i de videre forhandlinger. Regeringen vil overordnet set arbejde for, at det reviderede våbendirektiv tilgodeser hensynet mellem på den ene side bekæmpelse af terror og organiseret kriminalitet og på den anden side muligheden for fremadrettet brug af skydevåben til helt legitime formål, herunder jagt og sportsskydning. I forhold til de vigtigste spørgsmål, som forslaget efter regeringens opfattelse har rejst, lægger regeringen op til følgende linje:

Kommissionen lagde op til krav om obligatoriske lægeundersøgelser som en betingelse for udstedelse af våbentilladelser.

For regeringen er det afgørende, at der ikke fastsættes krav om obligatoriske lægeundersøgelser som en betingelse for udstedelse af våbentilladelser. Efter regeringens opfattelse indebærer det ikke et øget beskyttelsesniveau, men blot en øget administrativ byrde, som ikke bibringer reel merværdi. Det er derimod vigtigere, at der føres en løbende kontrol med, at betingelserne for udstedelse af våbentilladelsen er opfyldt.

Kommissionen lagde også op til et forbud mod privatpersoners salg af skydevåben via fjernkommunikationsteknik, herunder f.eks. internettet.

Det er vigtigt, at der føres kontrol med handel med skydevåben, også på internettet. Fra dansk side vil vi lægge vægt på, at der føres kontrol med, at våben ikke overdrages til personer, som ikke har den fornødne tilladelse til at besidde våbnet. Men det er også vigtigt, at vi ikke skaber et stort og bureaukratisk system, som for det første er svært at realisere i praksis og for det andet er omkostningsfuldt.

Regeringen vil derfor arbejde for, at der overlades medlemsstaterne fleksibilitet i forhold til indretningen af denne kontrol. Det væsentligste er, at der føres den fornødne kontrol – ikke hvordan den føres.

I det oprindelige forslag var der lagt op til, at unge under 18 år ikke kunne erhverve sig og besidde våben. Regeringen vil lægge stor vægt på, at adgangen til mindreåriges adgang til at erhverve og besidde skydevåben – som hidtil – er underlagt kontrol. Den nærmere indretning af disse regler bør efter vores opfattelse i vidt omfang reguleres nationalt. Der bør efter regeringens opfattelse fortsat være en mulighed for, at mindreårige under nærmere fastsatte betingelser kan besidde og anvende skydevåben til f.eks. jagt.

I Kommissions forslag var der også lagt op til, at samtlige halvautomatiske våben skulle forbydes til civil brug. Regeringen støtter, at visse særligt farlige halvautomatiske våben forbydes. Fra regeringens side vil vi dog prioritere meget højt og i videst muligt omfang arbejde for, at afgrænsningen af de halvautomatiske skydevåben, som forbydes, sker på baggrund af våbenets farlighed og ikke våbenets udseende.

En omkategorisering af de halvautomatiske skydevåben, som fremadrettet foreslås forbudt, skal ske på baggrund af tekniske specifikationer, som reelt er udtryk for de pågældende våbens farlighed.

Endelig vil jeg fremhæve, at forslaget lægger op til en øget informationsudveksling mellem medlemsstaterne med henblik på at sikre bedre sporbarhed i forhold til skydevåben. Vi er fra dansk side enige i, at det er vigtigt, at der sker den fornødne udveksling af information, så vi kan finde ud af, hvor et givet våben befinder sig. Fra dansk side vil vi arbejde for, at der skabes den rette balance mellem den reelle merværdi forbundet med indretningen af et system til øget informationsudveksling og de administrative omkostninger samt eventuelle udfordringer med implementeringen af et sådant system.

Som jeg nævnte indledningsvis, er det foreliggende kompromisforslag helt overordnet blevet bedre end det oprindelige forslag fra Kommissionen. I løbet af de afsluttende forhandlinger frem mod og på rådsmødet i juni, vil vi fra dansk side følge den linje, som jeg lige har redegjort for. Da sagen jo efter al sandsynlighed vil være på rådsmødedagsordenen i juni, vil udvalget ved den lejlighed igen høre om sagen.

Formanden sagde, at Det Konservative Folkeparti forud for mødet havde oplyst, at de ikke kunne støtte forhandlingsoplægget.

Kenneth Kristensen Berth syntes, det var et vanskeligt område. Der var både spørgsmålet om, hvorvidt EU burde lovgive på et område, og så var der selve indholdet, som han i dette tilfælde havde nogle spørgsmål til. Når man i Danmark deaktiverer våben, kan de aldrig anvendes som våben igen, men det er ikke nødvendigvis samme måde, man gør det på i andre EU-lande. Så vidt han vidste, indgik der deaktiverede våben i terrorangrebet i Paris. Et af hørings svarene påpeger, at legetøjsvåben i et vist omfang kan blive omfattet af forslaget. Det var ikke hensigtsmæssigt. Derudover var der spørgsmålet om jagt og sportsskydning. Ministerens tilgang var ikke tilstrækkelig, idet han ikke lagde afgørende vægt på at de anbefalinger, nogle af hørings svarene kommer med, ville blive imødekommet.

Søren Søndergaard bad ministeren bekræfte, at det, uanset om forslaget blev vedtaget, ville være muligt at indføre en strammere dansk våbenlovgivning, hvis der skulle være politisk opbakning til det.

Holger K. Nielsen forstod det som en opstramning af våbenloven, og det gik Socialistisk Folkeparti altid ind for, så de støttede forhandlingsoplægget.

Justitsministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at hvis våben skal godkendes som deaktiverede, skal de saves igennem på langs. Det virker. Det var morsomt, hvad man hørte om som justitsminister. F.eks. sidder der en, der hedder Våben-Palle, ude hos politiet. Han har alle tænkelige våben, som han går og skyder af. Nogen påstår, han engang har pløkket hul i loftet derude. Man ser næsten Olsen-banden for sig.

Ministeren svarede Holger K. Nielsen, at det var en stramning, og inviterede ham med ud til Våben-Palle. I det oprindelige forslag var der vedtaget en bestemmelse, som kunne

medføre, at legetøjsvåben blev omfattet, men det havde aldrig været intentionen, bare en risiko. Den bestemmelse var taget ud.

Ministeren forstod ikke Kenneth Kristensen Berths bemærkning om, at man ikke skulle have fulgt anbefalingerne, for han havde arbejdet hårdt for at få forslaget drøftet med jægere og sportsskytter. Han mindede om, at de høringsvar, han havde set, relaterede sig til det oprindelige forslag. Det nuværende skulle være tilpasset, så de nævnte grupper nu var tilfredse.

Ministeren bekræftede, at det var et minimumsdirektiv, så der var ingenting i vejen for at stramme yderligere. Hvis Enhedslisten f.eks. fik magt, som de havde agt, ville det kun være de revolutionære, der har ret til at bære våben i fremtiden.

Formanden takkede ministeren for at dele anekdoter med udvalget.

Justitsministeren svarede, at det gør man kun til lukkede udvalgsmøder.

Formanden mindede om, at det ikke var sådan et, ministeren sad til.

Justitsministeren sagde "oh my God".

Formanden sagde, at mødet godt kunne blive lukket en anden gang, hvis ministeren havde mere at fortælle.

Jan E. Jørgensen sagde, at man måtte finde en balance i våbenlovgivningen, jf. knivloven. Det var ærgerligt, at Det Konservative Folkeparti ikke var med om bord. Dansk Folkeparti havde også nogle kvababelser, som han egentlig godt kunne forstå. Men som ministeren sagde, var det det oprindelige forslag, det handlede om. Bekymringerne var et langt stykke hen ad vejen blevet imødekommet. Kunne ministeren ikke uddybe, hvilke bekymringer der var blevet imødekommet hvordan, så man også kunne få Dansk Folkeparti med i et balanceret forslag, der forhindrer terroristerne i at få fat i våben, men sikrer folk kontrolleret adgang til våben til fredelige formål.

Peter Hummelgaard Thomsen sagde, at Socialdemokratiet kunne støtte forhandlingsoplægget.

Justitsministeren sagde, at hans generelle opfattelse var, at de rejste kritikpunkter var blevet imødekommet. Han kunne godt oversende et notat med de helt specifikke kritikpunkter, men både jægerne og sportsskytterne var tilfredse med det foreliggende forslag.

Kenneth Kristensen Berth ville gerne se et notat om forbedringerne. Dansk Folkeparti ville for en sikkerheds skyld undlade at støtte forhandlingsoplægget, men var opmærksomme på, at der var sket forbedringer.

Rasmus Nordqvist sagde, at Alternativet kunne støtte forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti havde ytret sig imod det.

Mødet sluttede kl. 11.43